

ובא וראה, אותו מוצא מים ואותהobar hem achad, והכל נקרא באר, שהרי אותו מקור שמקנ尼斯 ולא פוסק לעולמים, והבואר מתחמלה.ומי שמשפטם בבאר הזן, מספטם בסוד העליון של האמונה. וזהו סימן האבות - שמשפטדים לחפר באר מים בתוך סוד עליון, ואין להפריד בין המקור והבואר, והכל אחד. ויקרא שם רחבות - רמו שעתדים בינו לעבר ולתקון את הבואר הזן בראשי בסוד הקרבנות והעולות. כמו כן, (בראשית ב) וינהחו בןן עדן לעבדה ולשםהה. אלו הקרבנות והעולות. ומשום זה יתפשטו מעינותו לכל הארץ, כמו שנאמר (משל ח) ויפוץ מעינתי חוצה ברוחבות פלאי מים, ומשום זה ויקרא שם רחבות. רבינו שמعون פתח ואמר, (שם א) חכמאות בחוץ פרעה ברוחבות תפון קולה. הפסוק הנה הוא סוד עליון. מה זה חכמאות? אלו החקמה העליונה והחכמה הקטנה שנכלה בعلינה ושורה ביה.

בחוץ פרעה - בא ראה, החכמה העליונה היא סתומה של כל הסתומים, ולא נודעת ואיןה בגני, כמו שנאמר (איוב כח) לא ידע אノוש ערכה וגנו. בשמה השפטת להאר, מארה בסוד העולם הבא, והעולים הבא, נברא ממנה, כפי ששנינו, העולם הבא נברא ביה, והחכמה הוא נכסית שם, והם אחד בזמנ שמתיאב [שחתער נ"א שנעשה] הכל בסוד של העולם הבא, כפי שאמרנו. אז היא השמחה להיות מארה, והכל בחשאי, שלא ישמע בחוץ לעולמים.

וְהִיא חָזֵי, הַהוּא מָזָא מִים וְהַהוּא בִּירָא אִינּוֹן חָד, וְאֶקְרֵי כֵּלָא בָּאָר. דְּהָא הַהוּא מִקְוָרָא דְּעִילָּל, וְלֹא פְּסִיק לְעַלְמִין, וּבִירָא אֲתָמְלִי. וּמְאָן דְּאַסְתָּבָל בְּבִירָא דָא, אַסְתָּבָל בְּרִזָּא עַלְהָא דְּמַהְיָמָנוֹתָא, וְדָא הַזָּא סִימְנָא דְּאַבְהָן, דְּמַשְׁפְּדָלִי לְחַפּוֹר בִּירָא דְּמַיָּא גַּו רִזָּא עַלְהָא, וְלִית לְאַפְּרֵשָׁא בֵּין מִקְוָרָא וּבִירָא וְכֵלָא חָד.

וַיַּקְרֵא שֵׁם רְחוּבּוֹת (בראשית כ). רְמִיזָׁן זְמִינִין בְּנוֹי לְמִפְלָח וְלְאַתְקָנָא הָאֵי בִּירָא כְּדָקָא חָזֵי, בְּרִזָּא דְּקָרְבָּנִין וְעַלְיוֹן. כְּגֻונָא דָא, (בראשית ב) וַיַּגְּרַחַת בְּגַן עַדְן לְעַבְדָה וְלִשְׂמָרָה, אַלְיָן קָרְבָּנִין וְעַלְיוֹן וּבְגַיִן דָא, יַתְפַּשְׁטוּן מְבוּעוֹי לְכָל סְטְרִין כִּמָה דָא תָּאמָר, (משל ח) וַיַּפְּצַרְוּ מְעִינָתִיךְ חַוְצָה בְּרָחְבָת פְּלָגִי מִים, וּבְגַיִן בָּה וַיַּקְרֵא שֵׁם רְחוּבּוֹת.

רַבִּי שְׁמַעֲוֹן פָּתַח וָאָמַר, (משל א) חַכְמֹת בְּחֵץ תְּרוֹנָה בְּרָחְבָות תַּתְן קְוָלה. הָאֵי קָרָא אַיְהוּ רִזָּא עַלְהָא. מַאי חַכְמֹת, אַלְיָן חַכְמָה עַלְהָא וְחַכְמָתָא זַעֲרָא דְּאַתְכִּילָת בָּה בְּעַלְהָא וְשַׁרְיָא בָּה.

בְּחֵץ תְּרוֹנָה. תָּא חָזֵי, חַכְמָה עַלְהָא אַיְהִי וְלֹא אַיְהִי בְּאַתְגָּלִיא, כִּמָה דָא תָּאמָר, (איוב כח) לֹא יְדַע אָנוֹשׁ עַרְבָּה וְגַו, כִּד אַתְפַּשְׁתָה לְאַתְגָּהָרָא, אַתְגָּהָרָא בְּרִזָּא דְּעַלְמָא דָא תִּ, וְעַלְמָא דָא תִּי אַתְבָּרִי בְּיוּ"ד, וְאַתְבָּסִיא הָאֵי חַכְמָה דָא תִּי אַתְבָּרִי בְּיוּ"ד, וְאַתְבָּסִיא הָאֵי חַכְמָה פְּמָן וְאִינּוֹן חָד. בְּזַמָּא דְּאַתְעַפֵּד (נ"א דְּאַתְעַפֵּד נ"א אַתְעַבֵּד) כֵּלָא בְּרִזָּא דְּעַלְמָא דָא תִּי כְּדָקָא אַמְרָן, כְּדִין הָיָה חָדוֹה לְאַתְגָּהָרָא, וְכֵלָא בְּחַשְׁאי דָלָא אַשְׁתַּמְעַ לְבָר לְעַלְמִין.